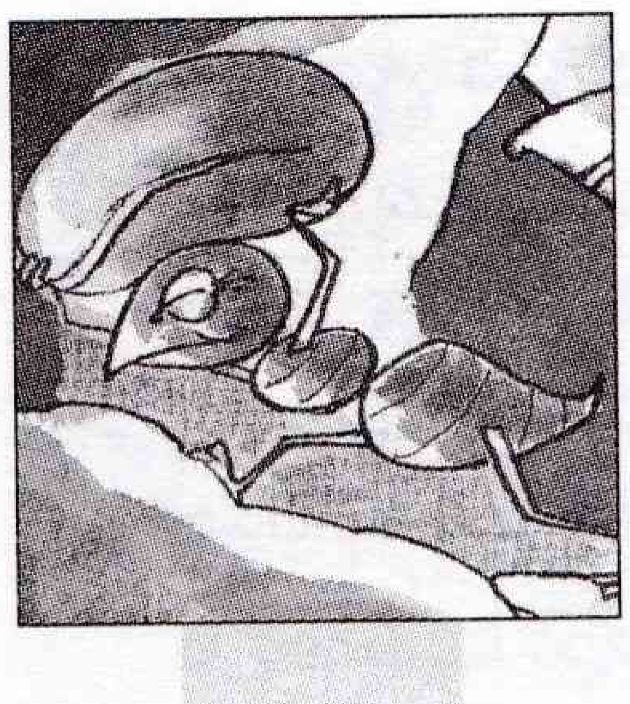

తైమూరు రాజు - చీమ

తైమూరు మహారాజుకి కాస్త కాలు కుంటి. మనిషి కొంచెం భయస్తుడు కూడా.

ఒకసారి శత్రుదేశం రాజు పెద్దపెద్ద సైన్యంతో దండెత్తి వచ్చేసరికి తైమూరు రాజు భయపడిపోయి మహలు వదిలి దూరంగా కొండల్లోకి పారిపోయాడు. అక్కడ ఒక గుహలో తల దాచుకున్నాడు.

'శత్రువు చాలా బలవంతుడు. నేను వాణ్ణి చంపలేను. యింక నా పని యింతే' అని కుమిలిపోతున్న ఆయనకు దూరంగా ఒక చీమ కనిపించింది.

అది సూది మొనంత ఉంది.

అయితే దానికంటే పదింతలున్న చిక్కుడు గింజను వీపున వేసుకొని రాయెక్కే ప్రయత్నం చేస్తా ఉంది.

అది చూసి నోరు తెరిచాడు తైమూర్‌రాజు.

'యిదింత చిన్నదిగా ఉంది... చిక్కుడు గింజను మోసేది నిజమేనా' అని చూస్తా ఉన్నాడు.

చీమ అష్టకష్టాలు పడి, కొంచెం దూరం ఎక్కి, యింక ఎక్కలేక దబదబమని కిందకు జారిపోయింది.

చిక్కుడుగింజ కూడా దొర్లిపోయింది.

'నేను ముందే అనుకోలా... అసాధ్యం' అనుకున్నాడు తైమూరు రాజు.

చీమ మళ్లీ గింజను వెతుక్కుని, దానిని వీపు మీద వేసుకొని మళ్లీ రాయి ఎక్కడం మొదలుపెట్టింది.

తైమూరు రాజు మళ్లీ నోరెళ్లబెట్టుకుని చూస్తున్నాడు. అది యీసారి సగానికంటే ఎక్కువ దూరం ఎక్కి, ఆ తర్వాత పట్టుతప్పి జర్రున కిందకు జారిపోయింది.

'చెప్పాగదా... నీవల్ల కాదు' అనుకున్నాడు తైమూరు రాజు.

చీమ మళ్లీ బయలుదేరింది గింజను తీసుకొని. ఈసారి అది జారలేదు. నానా అవస్థలు పడి, నానా శక్తులు కూడదీసుకొని గింజతోపాటుగా రాయి ఎక్కేసింది.

తైమూరు రాజుకు కళ్లు తెరుచుకున్నాయి.

సూదిమొనంత ఉన్న చీమకే అంత పట్టుదల వుంటే చెట్టంత మనిషిని నాకెంత పట్టుదల ఉండాలి... ధైర్యం సాహసం పట్టుదల ఉంటే మనకంటే పదింతల బలవంతుడినైనా మట్టి కరిపించవచ్చు అనుకొని గుహ నుంచి బయటపడి నేరుగా మహలుకెళ్లి అతితక్కువ మంది సైన్యంతోనే శత్రువుని ఎదిరించి గెలుపును చేజిక్కించుకున్నాడు.

ఆ తర్వాత ఆయన వంశంలోనే అక్బర్ వంటి మహాచక్రవర్తులూ, షాజహాన్ వంటి కళాపోషకులూ ఉద్భవించారు.

✪ ఈ కథ మా యిళ్లలో చెప్పుకుంటారు. చరిత్ర పుస్తకాలలో కూడా ఎక్కి ఉంది.